

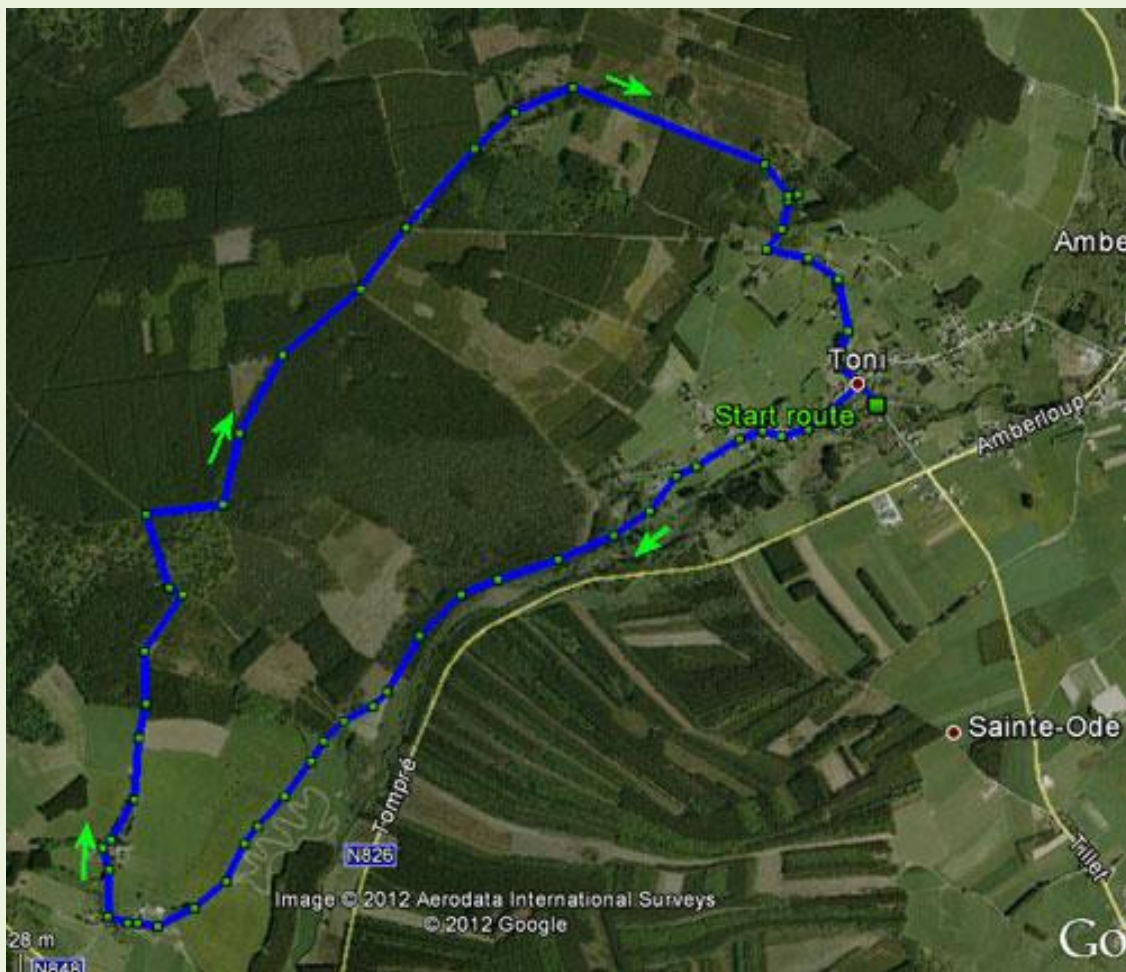

Ourthedal en bossen bij Tonny

Tonny - Bonnerue - Les Aisances - Porcheresse - Tonny

9 Km - 210 hoogtemeters

Een hele mooie afwisselende route door het Ourthedal en de uitgestrekte bossen boven Tonny, Amberloup. De 150 hoogtemeters zijn prima te doen, het gaat voornamelijk geleidelijk omhoog en omlaag. De route loopt deels over landelijke asfalt weggetjes maar verder overwegend over brede bospaden. Vooral in het eerste deel moet er regelmatig een hellinkje worden genomen, om uiteindelijk op het hoogste punt van deze route uit te komen op 530m.

TIP: Voor deze streek zijn vier NGI wandelkaarten nodig om alles te bestrijken. Bij de VVV Sainte-Ode is echter een speciale NGI wandelkaart verkrijgbaar die het totale gebied bevat voor slechts 8 Euro. Daar is ook de ardennen gastenkaart verkrijgbaar voor allerlei kortingen. Met de opbrengst van de kaarten worden de markeringen van de wandelroutes onderhouden.

*Sainte-Ode-Tourisme: Sprimont 41, B-6680 Sainte-Ode Tél. : +32 (0)61 68 86 11
www.sainte-ode-tourisme.be*

Wij starten de wandeling in het dorpje Tonny, bij de camping aldaar. Tonny is bereikbaar via de N4 in westelijke richting, dan linksaf de N826 naar Amberloup.

Vorbij Amberloup wordt Tonny rechts aangegeven. Het dorp is zo klein, dat de camping, die op verschillende eilandjes in de Ourthe ligt eenvoudig te vinden is.

De camping is [hier](#) beschreven. Met de camping aan de linkerkant gaan we van start. *(Let hier eens op de mooie Ourthe die aan alle zijden om de camping kronkelt)*. Het is een kort stukje tot het kruispunt in het gehucht Tonny. Daar gaan we linksaf en volgen deze asfaltweg door het leuke dorpje.

De weg loopt parallel langs de Ourthe en al snel zien we deze mooie rivier links onder ons in het dal liggen. Langzaam stijgt de weg en we negeren alle zijwegen, tot we bij een boerderij komen waar het pad overgaat in een onverharde weg het bos in.

De weg daalt nu geleidelijk tot we op gelijke hoogte met de rivier lopen en gemakkelijk bij het snelstromende water

kunnen komen. We volgen het pad verder tussen een mooie beboste helling en de rivier door. Soms kan het pad tamelijk modderig zijn. Er zijn dan hoger op de helling uitwijkmogelijkheden om de voeten droog te houden.

Links blijft het uitzicht op het zonnige Ourthedal schitterend (Pasen 2007), terwijl we heerlijk in de schaduw over het bospad verder gaan. Als we het bos weer verlaten, komen we op een plek waar onlangs onderhoud is gepleegd. De tractorsporen in de nu hard geworden leemgrond maken het lopen moeizaam, maar het is gelukkig een niet al te lang stuk.

Vorbij dit deel lopen we ook gelijk weer op asfalt. Het dorpje Bonnerue moet nu vlak voor ons liggen maar is nog niet zichtbaar. Het ligt namelijk net achter een 40m hoger gelegen heuveltop die we nu langzaam beklimmen.

Het uitzicht vanaf dit stille landweggetje is overweldigend mooi en verandert met elke bocht. Steeds als we weer een stukje hebben geklommen, kunnen we het niet nalaten

om ons even om te draaien en de omgeving in ons op te nemen. Als we de top bereiken is ook gelijk Bonnerue voor ons zichtbaar. We dalen af tot we in het dorp op een T-splitsing staan. Daar gaan we dan rechtsaf en aan het einde bij de volgende T-splitsing nogmaals rechts.

Nu is het opnieuw weer even flink klimmen door de straatjes van Bonnerue omhoog, tot we aan het einde van het dorp bij de laatste boerderij staan. Daar dan rechts aanhouden en de

weg kiezen die verder vlak het dal in loopt. Na een laatste schuur (rechts) voorbij te zijn gelopen is er wederom een heerlijk vergezicht in het Ourthedal.

De asfaltweg loopt helemaal door tot aan de bosrand die we in de verte al lange tijd voor ons uit zien liggen. Even later is het weer een onverharde bosweg. Het eerste bospaadje links laten we links liggen en ook bij het volgende grotere kruispunt gaan we rechtdoor.

Als we later in een bocht naar links bij het kleine beekje Serlogne aankomen is het even opletten. Verderop is een hoge afrastering, waarbij staat aangegeven dat het privé terrein betreft. Wandelaars mogen dit terrein op, mits men op de paden blijft en de normale gedragsregels in acht neemt.

Dus geen afval achterlaten, vuurtjes stoken, dieren opschrikken... Waar iedere natuurliefhebber zich toch al aan houdt.

We gaan rechtsaf het hek door en steken de Serlogne over. Een heel klein stroompje. Nu het pad blijven volgen tot een kruispunt van vele bospaden. Bij een weg naar links, die iets omhoog loopt, staat een bordje dat richting Hubert wijst, maar we moeten er omheen lopen om het te kunnen lezen.

Dat pad moeten we niet hebben, maar het volgende pad dat iets links van de 'Hubertweg' ligt wel. (deze loopt nagenoeg pal noord, licht stijgend tussen dichte hoge dennen door).

We lopen door het stukje dicht bos van naaldbomen tot we na 500m op een Y-splitsing aankomen met jonge aanplant. Dit blijkt een driehoekje van wegen te zijn waarbinnen jonge bomen zijn gepland. We kunnen er zowel links als rechts omheen.

We houden rechts aan en blijven dan rechtdoor lopen waarbij het voorbij de jonge bomen nog steeds rechtuit weer het dichte bos in gaat.

Al snel zijn we weer bij een volgend kruispunt dat we opnieuw recht oversteken. Een mooie brede halfverharde bosweg in.

Als we verderop bij een weer kruispunt komen waar een brede weg scherp linksaf loopt, (zelfs iets teruggaat), hebben we het hoogste punt van de route bereikt op 530m. We blijven echter nog steeds rechtdoor lopen, vanaf hier alleen bergafwaarts. Eerst slechts langzaam dalend, later veel steiler.

We lopen door tot we bij een open vlakke rechts een huis in het bos zien staan (de eigenaren van dit privé terrein?). Voorbij het huis loopt de weg met een lange bocht naar rechts en komen we weer aan bij een kruispunt.

Het rechter pad loopt naar het huis, het linker het bos in. Wij gaan rechtdoor en vervolgen de weg die nu verder naar rechts afdraait en gelijk sterker begint te dalen. Enkele meters verder zien we dat het nu helemaal kaarsrecht omlaag loopt naar het dal. Een prachtig gezicht.

Hier is veel hout gekapt, (2007) waarbij vooral het bos voor het huis op de berghelling is weggehaald. Meer uitzicht vanaf het terras?

Na een lekker stukje omlaag wandelen komen we in een bocht naar rechts weer bij een hek. We verlaten hier het privé terrein. Al snel volgt een kruispunt met links een leuke 'alpenweide' en er tegenover een bankje onder een paar bomen. We gaan in het weiland zitten om een appeltje te eten, omdat het bankje al in de schaduw staat. Met Pasen is de zon toch nog wel prettiger dan de schaduw.

Een passerend Frans sprekend gezin blijft staan en meneer steekt een prachtig verhaal af. Iedere keer als ik "Oui" of "Bon" terugzeg, gaat hij verder met zijn enthousiaste relaas. Het is heel gezellig tot hij zich langzaam realiseert dat ik écht geen woord Frans spreek behalve oui, bon en bonjour. Ze wandelen vrolijk lachend verder.

Wij gaan verder door op het kruispunt rechtsaf te slaan en houden zo het bankje aan onze linkerhand. Het wordt weer asfalt.

Op het volgende kruispunt gaan we linksaf omlaag. Op het hek voor het weiland is een handgeschilderd bordje aangebracht met de vermelding "Tonny". Ook die wijst naar links, dus moet het wel goed zijn.

Net voorbij een op een bunker lijkend waterreservoir, daalt het nog even sterk bij enkele leuke huisjes. Als we onderaan weer bij een kruising uitkomen, ligt rechts voor ons weer camping Tonny.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. **NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE!** [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2014 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |